

## Otázka 21. století: jak předělat panelová sídliště, aby nepadla

Pavel Švec

**DNES**

Bydlíte na sídlišti v českém vnitrozemí, kde stojí paneláky v řadách za sebou, nebo na sídlišti blíže k hranicím, kde jsou domy nekonečně dlouhé a několikrát podivně zalomené tak, že vytvářejí jakéhosi panelového hada? V prvním případě se radujte. Vaše sídliště má v budoucnu větší šanci stát se fungujícím „zeleným městem ve městě“. To druhé inklinuje k úpadku.

Čeští architekti a urbanisté provedli nebyvale rozsáhlý výzkum, jak sídliště doplnit a přebudovat, aby přestala být od města odtrženými „provizorními králíkárnami“ – to hlavně proto, aby v nich zůstali i bohatší lidé a ne vznikla v nich ghetta.

Tým expertů vytvořil typologii sídlišť podle uspořádání a tvaru paneláků. Z ní vyplývá, jaká jsou pro budoucí přeměnu nejideálnější a u jakých to bude naopak složité.

„Sídliště jsou pro své obyvatele nečitelná, špatně se v nich orientují, protože postrádají základní charakter města. Nemusíte město znát, abyste se v něm orientoval. Většinou tušíte, kam jít, abyste dorazil na hlavní náměstí, poznáte důležitou budovu, tušíte, že někde za těmi domy bude park a že ta která ulice je hlavní a kam vede,“ říká spoluautor studie Michal Kohout.

### Sídliště nevypadá jako město

Standardní město vychází ze starověkého systému zástavby, osvojovaného po staletí. Ten tvoří uliční síť, parky, náměstí a bloky domů s vnitrobloky, což jsou i pozemky s rodinnými domy ve vilové čtvrti. To sídliště postrádá. U silnic intuitivně nepoznáte, která vás vyvede ven, často jsou zaslepené, mezi paneláky jsou obrovská volná „území nikoho“, jež mnohdy tvoří až tři čtvrtiny celkové rozlohy. Sídliště rostla naráz, jsou jednotvárná, chybí parkování i občanská vybavenost a veřejný prostor má velké nedostatky, protože je složité se o něj kvalitně starat.

S takovými místy se lidé špatně identifikují – ta pak přirozeně ztrácejí energii a hrozí jim úpadek.

Globálně byla sídliště budována jako experiment, který se moc nevyvedl. Experiment, jenž měl vyřešit bydlení v průmyslem a špínou sužovaných městech. Jenže zatímco západní Evropa se vrátila k běžné městské výstavbě už v 70. letech, u nás se sídliště stavěla ještě v roce 1990.

I když i čeští projektanti se už v 80. letech snažili v rámci omezených možností typizované panelové výstavby o jakýsi comeback tradičního městského urbanismu. Příkladem jsou paneláky uspořádané do částečně otevřených čtvercových formací s vnitrobloky.

### Špatná pověst, horší údržba

„Platí, že ruku v ruce se zhoršující se pověstí sídliště dochází k úbytku investic a zhoršování úrovně občanské vybavenosti, údržby domů a veřejných prostor a v důsledku toho k emigraci relativně movitějších nespokojených obyvatel a imigraci obyvatel sociálně slabších,“ říká urbánní antropolog Martin Veselý.

Zní to možná banálně, ale naprosto základním předpokladem je sídliště zkultivovat a zabydlet. Navzdory představě komunistického režimu, který striktně oddělil bydlení od zaměstnání, v nich vytvořit pracovní místa. Zejména pro střední třídu.

Přebudovat je na města s propojenými ulicemi, centrálními náměstími s obchody a službami, školami a domovy pro seniory, doplnit nízkými vilkami či řadovými domky a soukromými i pro bytový dům společnými zahradami.

„Řada domů má přízemí o půl patra zvýšené oproti terénu a zde je možné vybudovat polozapuštěné parkování. Na jeho střeše pak mohou být předzahrádky přízemních bytů,“ míní spoluautor studie, architekt Filip Tittl. Urbanista Petr Klápště podotýká, že sídliště svými samostatně stojícími domy, jež nemají přední a zadní stranu, nenabízejí žádnou intimní, soukromou zónu, jak to umožňuje klasický dvůr. I to negativně ovlivňuje sepeřít lidí s místem. Vytvoření takového prostoru by vztah mohlo zlepšit.

### Subtilní věžáky a řádky

Z vytvořené typologie vychází nejlépe panelové domy o pár vchodech umístěných v řadách. Tak jako je to na pražské Pankráci či na Slezském Předměstí v Hradci Králové. Tam lze výše zmíněné objekty dobudovat nejsnáze. I když i tam půjde o velké a nákladné zásahy. Za nimi následují sídliště tvořená „body“ subtilních věžáků, které známe například ze severobrněnského sídliště Lesná nebo z Prahy-Đáblic.

Horší je to u paneláků tvořících takzvané pseudobloky či superbloky. Zalomené domy, mezi nimiž vzniká obrovský, v zásadě uzavřený prostor jako na plzeňském sídlišti Bolevec nebo na Velké Ohradě v Praze. Problém je i s dlouhými paneláky kopírujícími ulice i s jejich odbočkami, jak je to v pražských Nových Butovicích či na Lišším vrchu v Mostě. Ty už moc šancí k přestavbě nenabízejí. „Největší potíž spočívá v tom, že se tam složitě dodatečně vkládá systém veřejných prostranství, jak ho známe z měst, který by vytvářel srozumitelnou síť. Je těžké využít prostory mezi domy pro výše zmíněné účely. Znamenalo by to bourání většího rozsahu,“ říká Filip Tittl.

Jakékoliv zahušťování je však nutné řešit komplexně a s tamními obyvateli, protože ti ho a priori vnímají jako neblahý zásah.

Podle Petra Klápště stojí za zmínku – ač není tak zásadní – i podoba samotných domů a neatraktivních panelákových bytů. „Investoři a projektanti by měli zvážit, jak zvýšit užitnou hodnotu objektů. Například zvětšit balkony, některé malé byty propojit, na střeše vytvořit prostor třeba pro společné grilování, někde přistavět komerční prostory nebo na ně část domu předělat,“ popisuje.

Je jasné, že každé sídliště je unikátem a nastíněná typologie jen mustrem. Rozhoduje rozloha sídliště, jeho vzdálenost od centra nebo naopak od přírody, zdali se rozkládá na rovině či v členitém terénu a samozřejmě v jakém je městě. Je zřejmé, že takový Sychrov ve Vsetíně bude mít na rozdíl od pražských či brněnských sídlišť problém najít investora. Lidé nemají práci a opouštějí město. Developeři se sem nehnou.

## Stárnou a tím chudnou

Do toho česká sídliště stárnou. „Obyvatelé zestárlí, což u nás znamená, že i zchudli, a že tedy nebudou chtít a ani moci do svých bytů a domů investovat jako dřív. A mladí lidé, pokud se na sídliště stěhují, zase toto bydlení chápou spíše jako provizorium,“ tvrdí architekt Karel Maier.

Obecně mají našťásti česká panelová sídliště poměrně daleko ke kriminalitou sužovaným místům, kde jsou hořící auta denní samozřejmostí, i když jim to v 90. letech bylo západoevropskými experty prorokováno.

Nicméně co dnes není, může být v budoucnu velkým problémem, protože rozdíl mezi bohatými a chudými se neustále zvětšují. Co s panelovými sídlišti je skutečně naší velkou otázkou 21. století.

[ŠVEC, Pavel. *Otázka 21. století: jak předělat panelová sídliště, aby nepašla*. Mladá fronta Dnes, 11. 2. 2015; © 2015 MAFRA, a.s. Přetištěno se souhlasem vydavatele.]

## Města 22. století.

### Vzorem v Česku je Litomyšl

Pavel Švec

DNES

Když řidič jedoucí ze severu mívá dopravní značku s nápisem Litomyšl, asi by ho při pohledu na vesnické domky a průmyslové areály nenapadlo, že vjíždí do „města budoucnosti“.

Desetitisícová Litomyšl na Svitavsku jím však je. To, jak se město změnilo za poslední čtvrtstoletí, je odborníky právem označováno jako litomyšlský zázrak.

Městečko na říčce Loučné je prošípané nebyvalým množstvím kvalitní moderní architektury od špičkových tvůrců. Na hlavní městské křižovatce stačí zahrnout doprava a hned upoutá budova autobusového nádraží s dřevěnou konstrukcí nástupiště a v podobném duchu vystavěný přilehlý dům jednoho obchodního řetězce. Po celé republice jsou roztroušeny desítky tuctových „nákupáků“ této značky – v Litomyšli je to originál. Jen o kousek výš stojí nedávno dokončený komplex školních budov se sportovní halou a venkovním amfiteátrům ve dvoře. Zaujme vkusně funkcionalistickou podobou s moderními skleněnými prvky. Opravdový architektonický skvost je však přes údolíčko na protější vyvýše-

nině – do krajiny ladně zasazený plavecký stadion, který výrazně vybočuje z běžné tuzemské provenience.

## Proč desetitisícová Litomyšl

Litomyšl, jejíž zámecký areál je zapsán na seznamu památek UNESCO, však nabízí i moderní kostel, bruslařský areál, netradiční tribuny fotbalového stadionu i drobné stavby 21. století v samém historickém jádru. Úchvatnému renesančnímu centru města tak nehrozí, že by bylo skanzenem. Proto se nabízí otázka, proč zrovna toto východočeské městečko dosáhlo na v Česku neuvěřitelný stupeň rozvoje? „Tam již před několika lety pochopili, že kvalitní veřejný prostor a architektura kladně působí na obyvatele a přitahují zájem turistů. Několik schopných politiků se nebálo důsledně prosazovat dlouhodobou strategii a použít architekturu jako marketingový prvek,“ říká architekt Martin Frei.

Radní v čele se starosty dokážou přebírat pozitivní trendy ze zahraničí, zaujmout esa ve svém oboru, spolupracovat s investory i nadřizenými úřady či přesvědčovat místní konzervativce – ať je to třeba v hospodě.

Moderní architektura tak začíná být fenoménem cestovního ruchu. Nyní se například připravuje obnova nábřeží říčky Loučné a výstavba domova důchodců. Poměrně ojedinělé je i to, že ač se politici na radnici časem mění, všichni v započatém trendu pokračují. Začal to již zkraje 90. let starosta Miroslav Brýdl z ODS, po něm štafetu převzal lidovec Jan Janeček, kterého vystřídal další občanský demokrat Michal Korytář. Pomáhá i to, že městská architektka Zdeňka Vydrová působí v úřadu už více než dvě dekády.

Historik architektury Zdeněk Lukeš před časem prohlásil, že kdo chce v české architektuře něco znamenat, musí mít alespoň jednu stavbu v Litomyšli. Sochař Olbram Zoubek či Aleš Veselý, cenami ověření architekti Josef Pleskot, Zdeněk Fránek, Aleš Burián, Gustav Křivinka a další jsou toho důkazem. Litomyšl tak nejenže vstoupila do učebnic, dokonce se o ní píše knihy. Je vzorem pro ostatní.

## Vládní manuál pro města

Vláda přednedávnem schválila materiál s názvem Politika architektury a stavební kultury. Je to jakýsi manuál pro

vedení obcí, jak podporovat kvalitní architekturu a rozvoj města. Kabinet reagoval na fakt, že na rozdíl od Litomyšle to ve většině českých měst takto nefunguje. Architektura je totiž důležitější, než by se laikovi mohlo zdát. Významně ovlivňuje prostředí.

„Nejedná se totiž jen o domy, ale i o prostory mezi budovami, ulice, náměstí, nábřeží a parky. Přijetím materiálu se Česko zařadilo po bok vyspělých zemí západní Evropy, které dlouhodobě pečují o kvalitu vystavěného prostředí,“ říká architekt Pavel Hnilička.

MF DNES oslovila patnáct architektů a urbanistů, aby vytipovali města, která již teď dlouhodobě – a smysluplně – dbají o to, jak vypadají, a hlavně jak budou vypadat v budoucnu.

Experti vyzdvihli deset českých měst. Velikost nerozhodovala. Ve výčtu se objevila místa o půldruhém tisíci obyvatel i krajské město. Nejčastěji zazněl název Litomyšl. Osmkrát. Obecně v hodnocení hrála prim osvětlená radnice, která dbá o otevřený přístup veřejnosti k projektům, o spolupráci s experty v oboru a o dlouhodobé i kvalitní plány, které stanoví, kde co má stát. V těchto ohledech však v Česku silně zaostáváme.

Na vítězi se shodla většina z oslovených a profesor architektury Karel Maier dokonce řadí rozvoj Litomyšle – zejména v 90. letech minulého století – mezi nejlepší příklady za dlouhé roky. Srovnává ji s Prahou v letech 1920 až 1933, kdy urbanismus rostoucí metropole často vymýšleli slavní architekti své doby (například Dejvice navržené Antonínem Engelem) či s Hradcem Králové v období 1880 až 1938, kdy tam zástavbu plánoval slavný Josef Gočár.

Nakonec i v současnosti toto krajské město s precizně vyřešeným dopravním systémem zaujalo. „Má dlouhodobé koncepty a pro urbanistický rozvoj hospodaří s pozemky ve svém vlastnictví,“ vysvětluje architekt Lukáš Vacek. Porevoluční radní docílili toho, že je jejich město otevřené moderní architektuře a nebojí se experimentovat. Mnohé budovy se mohou pochlubit titulem Stavba roku (třeba Terminál hromadné dopravy) udělovaným Nadací pro rozvoj architektury a stavitelství. Za povšimnutí stojí také vkusné opravy řady stávajících budov, kde vznikají zajímavé interiéry. Hradec tak navazuje na svou dávnou přezdívku „salon republiky“.

Nová výstavba a neustále se měnící městské prostředí jsou tím, co ovlivní životy lidí na desítky i stovky let. Mnohdy nezvratně. Buď pozitivně, nebo negativně. Stačí se podívat na magistrálu, která je jizvou hlavního města 40 let, nebo na desítky stíněných sateletů bez obchodů a školek vyplňujících okraje měst poslední dvě dekády.

### Architektura, věc veřejná

V kterých dalších městech či obcích ještě vidí dále než k nejbližším volbám, mají vizi a úspěšně ustávají tlak peněz na atraktivní pozemky?

Třeba v Českých Budějovicích, kde je však poměrně specifická situace. „Na top vedení města totiž působí vytrvalý tlak z nejnižších politických pater – tedy od občanů. Zatím dílčí úspěchy se dostávají. Nejen v pořádání architektonických soutěží, ale také v zahájení systematických kroků – například plán rozvoje infrastruktury pro cyklisty – a povzbuzení veřejného zájmu,“ upozorňuje architekt Michal Fišer. Po vzoru západoevropských států v Budějovicích existuje silný občansko-architektonický web CBArchitektura, který požadavky

na kvalitu městského prostředí skrze politiky tlačí. I proto se třeba nedávno otevřel vskutku unikátní městský park a podařilo se vytvořit plán na vybudování sítě cyklostezek. Podle architekta Martina Rusiny to podobně funguje i ve zmíněné Litomyšli, kde veřejnost už roky ovlivňuje připravované projekty, což posiluje *genia loci* a v lidech vzbuzuje zájem o městské prostředí a patriotismus. Oslovené experty však zaujala i dvě malá městečka. Valašské Klobouky na Zlínsku a Hostomice nedaleko Berouna.

„Ač malá obec, Valašské Klobouky se odvážily udělat architektonickou soutěž na regulační plán, který stanovuje podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání domů. To je zatím v Česku naprostá výjimka. Regulační plány, na rozdíl od Německa a Rakouska, jsou u nás v troskách,“ říká architekt Petr Lešek. Navíc se nyní v tomto městě na pomezí Bílých Karpat připravuje obnova hlavního náměstí.

Stejný projekt se připravuje i v Hostomicích. „Hybnou silou systematické snahy o zvelebení celkového obrazu

městečka kvalitními projekty je hlavně zdejší starosta. Soutěž na rekonstrukci hlavního náměstí obsazená porotou špičkových architektů přitáhla kvalitní návrhy. Letos se začalo s první etapou,“ podotýká Michal Fišer a ukazuje i na nadějně zpracovávání územního plánu.

Jak vidno, cílevědomé a osvícené vedení obce dokáže díky odborníkům městu vtisknout hodnotnou podobu na desítky let dopředu. To je dle oslovených architektů v určité míře i případ Vodňan či Chrudimi, kde aktuálně připravují rekonstrukci radnice.

„Pokrok je vidět i ve Mšenu, malém městečku na Kokořínsku. Sice nejsou peníze, ale skvělý starosta – bývalý učitel – tu několik let pracuje na obnově veřejných prostranství. A již jsou vidět výsledky. Třeba krásně upravené náměstí,“ doplňuje výčet urbanistka Vlasta Poláčková.

[ŠVEC, Pavel. *Města 22. století. Vzorem v Česku je Litomyšl*. Mladá fronta Dnes, 17. 2. 2015; © 2015 MAFRA, a.s. Přečištěno se souhlasem vydavatele.]

-tb-

## TISKOVÉ ZPRÁVY



MINISTERSTVO  
PRO MÍSTNÍ  
ROZVOJ ČR

### Kolegium cestovního ruchu projednalo provázanost s regionálním rozvojem

Ministerstvo pro místní rozvoj uspořádalo dne 16. března 2015 třetí zasedání Kolegia cestovního ruchu se zástupci profesních asociací a sdružení, státní správy, akademických pracovišť a dalších subjektů působících v oblasti cestovního ruchu. Kolegiu předsedá ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Pro svou účast na zasedání vlády se ale kolegia nemohla zúčastnit, proto jí na postu předsedkyně zastoupila 1. náměstkyně ministryně Klára Dostálová.

„Seznámila jsem účastníky s návrhem provázanosti regionálního rozvoje a cestovního ruchu a budoucím financová-

*ním rozvoje cestovního ruchu s ohledem na Národní program podpory cestovního ruchu. Ministryně pro místní rozvoj na zasedání Kolegia na konci loňského roku stanovila, že se členové budou na ministerstvu scházet čtvrtletně, a díky tomu by i podněty, které během Kolegia zaznějí, mohly být dále zpracovávány a opět prodiskutovány během dalšího zasedání, které se plánuje ještě před začátkem letních prázdnin,“ uvedla 1. náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj Klára Dostálová.*

Dalším důležitým tématem jednání byla problematika místních poplatků. Lucie Plzánková z Vysoké školy hotelové v Praze představila analýzu výběru a dalšího využití místních poplatků k financování rozvoje cestovního ruchu v regionech. V oblasti legislativy byli poté členové Kolegia informováni o aktuálním průběhu projednávání novely zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu.

Řešila se také vízová politika, respektive problematika krátkodobých/turistických víz a s tím související zavádění biometriky (snímání otisků prstů) při podání žádosti o vízum. K tomuto tématu byli přizváni zástupci Ministerstva zahraničních věcí Marcel Audy a Jaroslav Horák. Ministerstvo pro místní rozvoj vytvořilo k společnému řešení problematiky turistických víz v roce 2010 Mezirezortní pracovní skupinu, která se skládá ze zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva vnitra.

Jednání se zúčastnila také generální ředitelka agentury CzechTourism Monika Palatková, která seznámila odborníky s vizí České centrály cestovního ruchu na další období.

[Tisková zpráva MMR z 16. 3. 2015. Dostupné z: <<http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2015/Kolegium-cestovniho-ruchu-projednalo-provazanost-s-regionálním-rozvoje>>]

### **Proběhlo první zasedání kolegia pro oblast stavebního zákona**

V prostorách Ministerstva pro místní rozvoj proběhlo 13. března 2015 první zasedání Kolegia pro oblast stavebního zákona.

*„Zřídila jsem toto kolegium, abychom usnadnili přijetí nového stavebního zákona a nastavili komunikační platformu pod naším vedením. Očekávám, že společnými silami odstraníme rizikové oblasti a novela stavebního zákona bude přijata všemi partnery,“* uvedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová.

Ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová zřídila své Kolegium pro oblast stavebního zákona v únoru letošního roku. Na jednání byli pozváni zástupci ministerstev ČR, Českého báňského úřadu, Hospodářské komory ČR, Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR, Svazu měst a obcí ČR, Asociace krajů ČR, České komory autorizovaných inženýrů a techniků, České komory architektů, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR, Českomoravské konfederace odborových svazů či zástupci podniku VOP.

[Tisková zpráva MMR z 13. 3. 2015. Dostupné z: <<http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2015/Dnes-probehlo-prvni-zasedani-Kolegia-pro-oblast-stavebniho-zakonar>>]

### **Ministryně Šlechtová: V užší spolupráci s Polskem vidím přínosy**

Dne 12. března 2015 se ministryně Karla Šlechtová pracovním setkáním ve Varšavě s polskou ministryní infrastruktury a rozvoje Marií Wasiak. Cílem setkání byla výměna informací o využívání fondů Evropské unie v obou zemích, spolupráce v rámci Visegrádské skupiny i oblasti budoucí těsnější bilaterální spolupráce mezi Českou republikou a Polskem. Ministryni Karle Šlechtové doprovázela náměstkyně pro Národní orgán pro koordinaci Olga Letáčková a ředitelka Odboru evropských záležitostí Daniela Grabmüllerová.

*„V obou zemích jsou vnímány některé prvky využívání fondů Evropské unie podobně. S ministryní Wasiak jsme se proto dohodly na užší vzájemné spolupráci našich expertů,“* uvedla ministryně Šlechtová. *„Také jsme se shodly, že se osvědčila spolupráce v rámci Visegrádské skupiny čtyř středoevropských zemí a že i nadále budeme v tomto formátu, příležitostně rozšířeném o další státy, intenzivně pokračovat,“* doplnila ministryně.

Obě delegace se shodly na účasti na připravovaném neformálním setkání ministrů zemí Visegrádské čtyřky odpovědných za kohezní politiku v květnu v Bratislavě. Akci pořádá Slovensko jako současná předsednická země Visegrádské skupiny. Toto ministerské setkání bylo dohodnuto během lednové návštěvy ministryně Šlechtové u slovenského místopředsedy slovenské vlády Lubomíra Vážneho v Bratislavě. Na základě této dohody pak připravilo Slovensko pracovní návrh společného prohlášení, které by mělo být schváleno na setkání ministrů v květnu letošního roku.

Česká republika převezme předsednictví v rámci Visegrádské skupiny od července tohoto roku. Ministerstvo pro místní rozvoj – Národní orgán pro koordinaci trvale spolupracuje se svými partnery ze skupiny zemí V4 ve všech oblastech týkajících se čerpání evropských fondů. V rámci předsednictví ve Visegrádské skupině bude Ministerstvo pro místní rozvoj iniciovat pracovní setkání, jehož cílem bude sdílení zkušeností s ukončováním programového období 2007–2013, také se zahájením realizace nového programového období 2014–2020.

[Tisková zpráva MMR z 12. 3. 2015. Dostupné z: <<http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2015/Ministryne-Slechtova-V-uzsi-spolupraci-s-Polskem-vidim-prinosy>>]

### **Velký zájem o podporu obnovy a rozvoje venkova**

Na rozvoj venkova přišlo přes tisíc žádostí o dotace. Celkem 1 173 žádostí o dotace bylo zaevidováno Ministerstvem pro místní rozvoj v rámci podprogramu Podpora obnovy a rozvoje

venkova pro rok 2015 v požadovaném objemu přes 384 milionů korun. Cílem podprogramu je prostřednictvím státní dotace podpořit obnovu a rozvoj venkovských obcí.

*„Tento podprogram je účinný nástroj, jehož prostřednictvím může Ministerstvo pro místní rozvoj pozitivně ovlivňovat území regionů, především jeho venkovských částí. Díky své cílenosti a koncentraci může pomoci jednotlivým obcím přispívat k jejich rozvoji. Podobně jako minulý rok i za ten letošní ministerstvo evidovalo přes tisíc žádostí na podporu obnovy a rozvoje venkova a pevně doufám, že tento trend nebude ustupovat,“* uvedla Karla Šlechtová.

Hlavním předpokladem podprogramu je zapojení obyvatel venkova, venkovských spolků a sdružení při obnově obce v souladu s místními tradicemi.

Od 1. prosince 2014 do 16. února 2015 mohly obce do tří tisíc obyvatel a svazky obcí podávat žádosti o dotace. Žádosti podané do podprogramu mohou být zaměřeny na obnovu a údržbu venkovské zástavby a občanské vybavenosti, úpravu veřejných prostranství, obnovu a zřizování veřejné zeleně, rekonstrukci nebo vybudování zařízení pro volnočasové aktivity, prezentaci úspěšných projektů zaměřených na obnovu a rozvoj venkova a na výměnu zkušeností při jejich přípravě.

### **Podprogram Podpora obnovy a rozvoje venkova:**

- Dotační titul č. 1 – Podpora vítězů soutěže Vesnice roku
- Dotační titul č. 2 – Podpora zapojení dětí a mládeže do komunitního života v obci
- Dotační titul č. 3 – Podpora spolupráce obcí na obnově a rozvoji venkova

Všechny podané a evidované žádosti budou nyní hodnoceny.

[Tisková zpráva MMR z 24. 2. 2015. Dostupné z: <<http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2015/Velky-zajem-o-Podporu-obnovy-a-rozvoj-venkova-Na-r>>]